

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальчука Миколи Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 статті 4, пункту 1 частини першої статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
9 червня 2020 року
№ 118-1(І)/2020

Справа № 3-104/2020(209/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальчука Миколи Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 статті 4, пункту 1 частини першої статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Ковальчук М.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 55 Конституції

України (конституційність) положення пункту 7 статті 4, пункту 1 частини першої статті 19 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з оспорюваними положеннями Кодексу термін „суб’єкт владних повноважень“ вживається в Кодексі у значенні „орган державної влади (у тому числі без статусу юридичної особи), орган місцевого самоврядування, їх посадова чи службова особа, інший суб’єкт при здійсненні ними публічно-владних управлінських функцій на підставі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, або наданні адміністративних послуг“ (пункт 7 статті 4); юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах, зокрема спорах фізичних чи юридичних осіб із суб’єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження (пункт 1 частини першої статті 19).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

У червні 2019 року Ковальчук М.М. звернувся до Волинського окружного адміністративного суду з позовом про визнання протиправним рішення Городищенської сільської ради Луцького району Волинської області „Про розгляд заяв Ковальчука М.М. та релігійної організації Свято-Михайлівська релігійна громада Православної церкви України села Несвіч Луцького району Волинської області“ від 20 червня 2019 року № 48-19/23. Вказаним рішенням йому було відмовлено у наданні дозволу на розробку проекту відведення земельної ділянки площею 0,06 га для будівництва і обслуговування житлового будинку для передачі у власність, а релігійній організації Свято-Михайлівська релігійна громада Православної церкви України села Несвіч Луцького району Волинської області надано дозвіл на проведення інвентаризації земельних ділянок для обслуговування храму та

храмових споруд шляхом розробки проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок з метою передачі їх у постійне користування.

Рішенням Волинського окружного адміністративного суду від 11 вересня 2019 року в задоволенні позову відмовлено з огляду на те, що Ковальчук М.М., звертаючись до Городищенської сільської ради Луцького району Волинської області, не надав графічних матеріалів із зазначенням конкретного місця розташування земельної ділянки, що віднесено земельним законодавством до його обов'язку; розпорядженням Волинської обласної державної адміністрації „Про передачу культових споруд“ від 7 червня 2019 року № 313 названій релігійній організації передано у безоплатне користування для релігійних потреб храм та дзвіницю.

Постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 18 грудня 2019 року апеляційну скаргу Ковальчука М.М. задоволено частково, рішення суду першої інстанції скасовано та провадження у справі закрито.

Ухвалою від 3 лютого 2020 року Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Ковальчука М.М. на постанову Восьмого апеляційного адміністративного суду від 18 грудня 2019 року.

У конституційній скарзі зазначено, що „касаційна інстанція у цій справі всупереч статті 151² Конституції України щодо обов'язковості рішень Конституційного Суду України не застосовує, не враховує, не мотивує в ухвалі Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 3 лютого 2020 року про відмову у відкритті касаційного провадження у справі висновки, викладені в рішеннях Конституційного Суду України від 1 квітня 2010 року № 10-рп/2010, від 14 грудня 2011 року № 19-рп/2011, безпосередньо на підставі яких, громадянин Ковальчук М.М. звернувся із касаційною скаргою“.

Автор клопотання вважає, що Конституційний Суд України має перевірити на відповідність частині другій статті 55 Конституції України положення пункту 7 статті 4, пункту 1 частини першої статті 19 Кодексу,

застосовані в ухвалі Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 3 лютого 2020 року у його справі.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на частину другу статті 55, статтю 151² Конституції України, оспорювані положення Кодексу, рішення Конституційного Суду України від 1 квітня 2010 року № 10-рп/2010 та від 14 грудня 2011 року № 19-рп/2011.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Автор клопотання, стверджуючи про неконституційність положень пункту 7 статті 4, пункту 1 частини першої статті 19 Кодексу, цитує частину другу статті 55, статтю 151² Конституції України, названі положення Кодексу, а також посилається на рішення Конституційного Суду України від 1 квітня 2010 року № 10-рп/2010, від 14 грудня 2011 року № 19-рп/2011 та судові рішення у своїй справі.

Однак суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів щодо невідповідності вказаних положень Кодексу частині другій статті 55

Конституції України, не зазначив, чи реалізував він своє право на судовий захист шляхом звернення до суду для вирішення спору в порядку цивільного судочинства, а лише висловив незгоду із застосуванням оспорюваних положень Кодексу судами апеляційної та касаційної інстанцій при вирішенні питання юрисдикції стосовно його спору.

Крім того, зі змісту судових рішень судів апеляційної та касаційної інстанцій у справі Ковальчука М.М. випливає, що він не позбавлений права на судовий захист своїх прав, порушених, на його думку, рішенням Городищенської сільської ради Луцького району Волинської області від 20 червня 2019 року № 48-19/23, у порядку цивільного судочинства.

Отже, у конституційній скарзі Ковальчук М.М. лише висловив незгоду із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальчука Миколи Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 7 статті 4, пункту 1 частини першої статті 19 Кодексу адміністративного

судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**